

Etienne François Vervaet

Geboren op 16-08-1926 te Wetteren

Overleden op 19-08-1943 te Mol

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

ZALIG AANDENKEN

aan Mijnheer

Etienne-François VERVAET

LEERLING VAN DE 4^e MODERN KLAS

AAN HET COLLEGE TE MELLE

geboren te Wetteren, den 16 Augustus 1926 en te Mol, in den jeugdigen ontplooiing van zijn sportief enthousiasme, jammerlijk door een onverwacht ongeluk om het leven gekomen en in den Heer ontslapen den 19 Augustus 1943, voorzien van de genademiddelen onzer Moeder de H. Kerk.

De onverbiddelelike en wreede dood heeft hem aan onze zoo innige liefde en zoo diepgevoelde vriendschap ontrukkt, en hij die het geluk van ons leven en de vreugde van ons hart is verdwenen in een enkel oogenblik.

Mijn God, mijn God, waarom ontrukkt U toch onzen zoo teerbeminden zoon en broeder in den volle opbloei van zijn jeugdij leven?

Waarom ontnemt Gij hem aan de vurige hoop zijner Beminde ouders en aan de toegenegen liefde van zijn lieven broeder. Waarom zoo vroeg en zoo toch onverwachts? U aanbiddende met gebogen hoofd zeggen wij U: dat Uw wil geschiedde, O Heer, en niet de onze.....
(Luc XI)

Hij ging door het leven, moedig, opgeruimd en recht-schapen. Zijn jeugdig hart was een bron van goedheid en genegenheid voor al wie hij maar kende.

Hij leefde volgens zijn plicht en Gods gebeden: gelukkig de mensch die het zaad der goddeloozen niet volgt en den weg des zondaars niet bewandelt.

Mijn allerliefste Ouders, blij en vol hoop keek ik de toekomst in onder Uw zorgvol geleide. Zij beloofde zoo veel zij scheen mij zoo heerlijk en zoo schoon.

Maar och, God gaf, God nam - - - Zijn naam weze gezegend. Al werd ik in mijn volle jeugd zoo vroegtijdig weggemaaid, toch zal ik bij U blijven, in Uw hart en in Uw Geest.

Mijn lieven broeder, Gij die mijne broederlike liefde voor U kende, wees Gij de troost en de hulp van mijne beminde Ouders! Ik ben als weggerukt..... wie had dat gedacht?.... zoo vroeg?

Moge 't U als blijvend voorbeeld dienen opdat God U steeds bereid vinde. Blijft deugdzaam en wees mij in-daehtig in Uwe g-heden.

En Gij mijn allerliefste Tantes en Oomes, bij wie ik vanaf mijn kninderjaren zoo vreugdevol werd ontvangen en zoo veel mooie, heerlijke jaren heb doorgebracht, wees niet mistroostig als wanneer ik met mijn blikken naar den Heer ook in Zijn Rijk aankwam, om er dank-riik mijne gebeden voor U uit te storten. Al ging ik heen, toch zal ik door mijn gebeden bij U blijven.

En Gij mijn innig Geliefde Grootvader, U dank ik voor Uw zegen en Uw liefdevolle zorgen; ook U ver-geet ik nooit.

Vaarwel mijn beminde nichtjes en neefjes die ik zal blijven liefhebben in het onvergankelijke Glorierijk van God.

Vaarwel mijn Geachte en bezorgde Leeraren, U zal ik eeuwig dank blijven in mijn vurige gebeden.

Vaarwel mijn toegenegen Medeleerlingen en mijn gulhartige college vriendjes. In uw midden voelde ik mij steeds zoo gelukkig en zoo sterk.

Onwillekeurig ging ik van U heen, zonder het zelf te weten.

Vaarwel mijn overige Vrienden en Kennissen, vaarwel aan U allen die ik kende en voor wie ik nu alleen nog bidden kan van uit het heerlijk hemelsch rijk.

